

[Duettoft]

kan vi få det, er det da godt. Kan dansk erhvervsliv få lov til at sælge nogle varer til Sovjet eller til Polen eller til Ungarn, så er det da godt, men det er ikke derfor, vi gør det.

Vi gør det for at fremme stabilisering, for at fremme afspænding, for at fremme menneskerettighederne, for at fremme en udvikling i Østeuropa, som vi mener er et gode for mennesker. Og så i tredje række må komme, om nogle danske virksomheder kan nyde godt af det. Det vil da være udmærket.

Jeg mener ikke, man med nogen som helst ret kan beklage regeringens Østpolitik ud fra synspunktet markedsandele, for hvis man gør det, så har man i alt fald prioriteret væsentlig anderledes end den måde, vi andre ser Østpolitikken på, hvor det er nogle langt højere mål, der er i fokus end blot det, at man skal kunne sælge én vare mere eller mindre.

Kofod-Svendsen (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side glæder vi os over debatten i dag. Vi synes, den har været både konstruktiv og overordentlig nyttig. Jeg tror, vi i enighed kan udforme en Østpolitik. Der er altså ét udestående problem – sådan har jeg hørt det – og det er at skaffe de økonomiske midler.

Jeg vil meget gerne være konstruktiv, men jeg vil begynde med at slå fast, at den stigningstakt, vi har i ulandsbistanden, på 0,03 pct. pr. år, så vi i 1992 når op på 1 pct. af BNP, står fast. Den vil vi fra mit partis side ikke være med til at rokke.

Men skal vi allerede i gang i 1989, så vil vi da gerne medvirke til et lån på 50 mio. kr., hvor vi i de finanslovforhandlinger, som vi nu er i gang med, skaffer ekstra 50 mio. kr. på finansloven 1990, så vi, når vi vedtager finansloven – jeg håber, vi vedtager den den 14.–15. december i indeværende år – har de 50 mio. kr. på plads i 1990, men vi kan allerede komme i gang i givet fald i november måned. Det kan altså blive et lån på 2–3 måneder. Det vil vi meget gerne medvirke til, men at lave en konvertering finder vi ikke rigtigt.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi kommer i gang, gerne i morgen eller en af de allernærmeste dage, og så må vi bare skaffe de ekstra penge i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Jeg tror også – vi har jo et kæmpestort budget – det er muligt ved velvilje at skaffe de 50 mio. kr. Vi

skal gerne komme med nogle konkrete anvisninger i løbet af de næste uger.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Ja, jeg er nødt til at sige, at spørgsmålet om at få finansieret indsatsen jo altså ikke er løst, ved at man låner nogle penge fra en kasse, hvor de så senere skal betales tilbage. Sådan virker statsfinansierne ikke, beklageligvis.

Jeg er fristet til at bruge næsten alle muligheder for at komme i gang, men selvfølgelig kan man ikke bare bruge nogle penge imod en forsikring om, at man så vil bruge nogle tilsvarende flere næste år. Det ender jo med, at pengene skal hentes det ene sted, hvor staten henter sine penge. Det ved vi alle sammen godt hvor er, og det vil måske ikke være så rimeligt lige nu.

Så beklager jeg, at jeg ikke i første omgang fik svaret på de spørgsmål, hr. Jørgen Estrup stillede om visum m.v. Jeg er ganske enig med hr. Jørgen Estrup i, at vi har nogle problemer med de omkostninger, der er forbundet med at etablere de personlige kontakter. Det må vi kigge på.

Helt konkret om visumreglerne vil jeg sige, at det er regeringens ønske, at vi over for reformlande, i første omgang et land som Ungarn, kan nå frem til fuldstændig at ophæve ethvert visumkrav. Det er regeringens mål.

Vi er af praktiske grunde med i nogle fælles regler. Når jeg siger »praktiske grunde«, er det, fordi det har at gøre med nedbrydning af grænser i det indre marked, og derfor kan vi ikke uden videre indføre vore egne regler.

Men i går, da jeg var i Budapest, kunne jeg meddele min ungarske kollega, at vi nu i Danmark agter at tage et første skridt, idet vi vil ophæve visumkrav for det, der hedder diplomat- og tjenestepas, og vi er nu gået i gang med tekniske forhandlinger om, hvordan vi nærmere skal afgrænse dette. Det er en for ungarerne at se væsentlig liberalisering i visumreglerne, som de med glæde tog imod, også fordi jeg understregede, at vi betragter det som et første skridt på vejen mod den fuldstændige ophævelse af visumkrav, som vi gerne ser jo før jo hellere.

Så må jeg sige til diskussionen om dagsordenen, at jeg principielt er ganske enig i fru Ritt Bjerregaards betragtninger om, at det er en uskik med disse lange og detaljerede dagsordener. Jeg er principielt enig. Når jeg alligevel finder, at dagsordenen i dag er nyttig, så skyldes